



Na úvod

Ako živá a zdravá ryba

V minulých dňoch som mal možnosť stretnúť sa s jedným kresťanským politikom, ktorý sa do prostredia politiky snaží vnášať ľudskú a kresťanskú kultúru života a žiť ju. Veľmi ma povzbudilo jeho presvedčenie a snaha žiť kresťanské a mravné hodnoty. A to aj tam, kde „vládnú len vlci a hyeny“. Je to veľmi ťažké a komplikované, povedal. Ale aj napriek tomu je vytrvalý. V Bohu nachádza silu a pomoc. A drží sa aj kresťanského spoločenstva.

Mnohí hovoríme, že sa to nedá. Dá sa to. Všetko môžeme v Kristovi! Aj keď možno neprídu veľké výsledky, už len prítomnosť kresťana v takomto prostredí je potrebná. Kresťan je ako svetlo (alebo by mal byť) ako svetlo v temnote. Táto snaha má byť prítomná v našom srdci aj v živote. V živote každého „kruciátnika“. Všetci členovia a kandidáti KOČ sa majú snažiť žiť kultúru života. O túto pravdu v kruciáte ide. Žiť slobodu Božieho dieťaťa aj vo svetskom prostredí. Byť prítomný v pohanskom prostredí a snažiť sa ho pretvárať. Ísť proti prúdu ako živá a zdravá ryba.

Jozef Heske

Ryba, po grécky ICHTYS, je oddávna symbolom kresťanov, pretože ako skratka zo slov: „Iesous CHristos, Theou Yios, Soter“ znamená: „Ježiš Kristus, Boží Syn, Spasiteľ“...
(Internet)

Čo hovorí svätý apoštol Pavol...

„Preto nebuďte nerozumní, ale pochopte, čo je Pánova vôľa.

V nádeji sa radujte, v súžení buďte trpezliví, v modlitbe vytrvalí.

V modlitbe buďte vytrvalí; bdejte pri nej a vzdávajte vdáky!

Bdejte, buďte pevní vo viere, vzmužte sa, buďte statoční!

Buďte k sebe navzájom láskaví a milosrdní, navzájom si odpúšťajte, ako aj vám odpustil Boh v Kristovi!

O nič nebuďte ustarostení. Ale vo všetkom modlitbou, prosbou a so vzdávaním vdáky prednášajte svoje žiadosti Bohu.

A vo vašich srdciach nech vládne Kristov pokoj. Preň ste aj povolani v jednom tele. A buďte vďační!“

Z listov svätého apoštola Pavla:

Ef 5, 17; Rim 12, 12; Kol 4, 2;
1Kor 16, 13; Ef 4, 32; Fil 4, 6; Kol 3, 15
vybrala Martina Tomečková.



Božie milosrdenstvo a Kruciáta oslobodenia človeka

Keď sa stretávame s problémami závislosti, uvedomujeme si svoju bezmocnosť. Nič iné nám neostáva, len obrátiť sa na Pána s pokornou prosbou o milosrdenstvo. Keď sa modlíme k Božiemu milosrdenstvu, obetujeme ju na rôzne úmysly. Napríklad prosíme o triezvosť alebo oslobodenie od závislosti. Často je to prosba o obrátenie. Božie milosrdenstvo robí zázraky oslobodenia a uzdravenia. My môžeme Bohu len ďakovať za jeho nekonečné milosrdenstvo, za dar triezvosti a za dar abstinencie.

Pán Ježiš hovorí sestre Faustíne: „... človek nájde pokoj, ak sa s dôverou obráti na Božie milosrdenstvo...“ (Denníček, s. 300)

Podľa bl. Jána Pavla II. svet potrebuje Božie milosrdenstvo. Volanie o Božie milosrdenstvo je veľmi aktuálne, pretože všade vidíme zotročných ľudí. Potrebujú ho ľudia, ktorí majú slabú vôľu. Potrebujú ho rodiny, ktoré sú zranené a spoluzávislé. Potrebuje ho každý človek. Pravda o Božom milosrdenstve je totiž prameňom nádeje.

Svätá Faustína píše vo svojom denníku o skutkoch milosrdenstva (porov. Denníček, s. 742). Vždy a všade máme preukazovať milosrdenstvo. Nemôžeme sa od toho odiahnuť.

Sú tri spôsoby preukazovania milosrdenstva: 1. skutok, 2. slovo, 3. modlitba. Kruciáta oslobodenia človeka (KOČ) je naplnenie toho, o čo prosil Pán Ježiš. Skutok abstinencie, slovo, ktoré ohlasuje Ježiša, modlitba – toto sú nástroje KOČ.

Otec Blachnicki vyhlásil, že abstinencia oslobodzuje. Abstinencia je veľmi pritom jednoduchý prostriedok. Dostupný pre každého. Ak tento prostriedok prijme vo viere, môžeme spolu dúfať, že víťazstvo je na našej strane. Zrieknuť sa alkoholu, to je jednoduché. Je to jednoduchý a konkrétny skutok. Skutok, ktorý oslobodzuje. Tu nejde o oslobodenie z alkoholizmu, ale o oslobodenie od útlaku, verejnej mieny, od rozšíreného pijanského teroru, ktorý panuje nad nami (Blachnicki, F.: Príhovor v Kroskienku, 1979). Abstinencia je obeta v duchu lásky. Je prejavom solidarity so závislými. Je to čitateľný znak v dnešnom svete. Veď na základe absti-

nencie rastú rôzne diela so zámerom oslobodenia človeka.

Modlitba môže mať podobu rôznych pobožností, stretnutí, pútí... A slovo evanjelia je slovo, ktoré prináša oslobodenie (porov. LK 4, 18).

Vojakov Gedeonovho vojska bolo málo. Ale na ich strane bolo víťazstvo, pri ktorom boli použité jednoduché prostriedky. A tak pri vstupe do KOČ splníme želanie Pána Ježiša, ktoré je adresované sv. Faustíne.

Podľa Zak, M.: Medytácia v cieniu Sanktuarium Bozego Milosierdzia, Eleuteria 84 (4/2010), s. 6 – 7, spracoval Jozef Heske.

Formácia

O tých, čo idú pred nami

Keď môžete, prečítajte si úryvok z knihy proroka Nehemiáša (Neh 1, 1 – 2. 8). Teraz si môžeme položiť otázku: čo spoločné má táto biblická história so situáciou, ktorú prežívame dnes v našej spoločnosti? Je to svätá história, v ktorej Boh koná skrze ľudí. Táto história zjavuje zákony Božieho pôsobenia. No tieto zákony sú aktuálne vždy, v rôznych situáciách, v rôznych časoch. A je možné odhaliť v nich Boží plán, jeho spôsob myslenia aj hodnotenia udalostí.

Nástroje spásonosných plánov

Nehemiáš je jedným z mnohých ľudí, ktorých si Boh vybral a povolal ako svoj nástroj. My, patriaci do nového Božieho ľudu, musíme veriť, že všetci ako členovia Cirkvi sme vyzvaní, vyvolení Bohom, aby sme boli nástrojom jeho plánov spásy v tomto okamihu histórie, v ktorom žijeme. Knihu proroka Nehemiáša môžeme použiť na porovnanie s našou situáciou. Skúsme si ju čítať, akoby sme sami boli Nehemiášom, ktorého Boh vyzýva.

Prorok bol vo vyhnanstve, ale vždy myslel na svoj ľud. Využil každú príležitosť, aby sa o ňom čosi dozvedel. Keď z Júdska prišiel jeden z jeho bratov, spýtal sa ho, čo sa deje v Jeruzaleme, vo vlasti. Počul toto: „Tí zvyšní, ktorí v tom čase unikli pred zavlečením do zajatia, sa nachádzajú vo veľkej biede a hanbe, Jeruzalemský múr je

Formácia

zbúraný a jeho brány sú spálené.“ Keď si to vypočul, sadol si, plakal a trápil sa všetkými dňami, postil a modlil sa v prítomnosti Boha nebies.

Položme si otázku: myslíme rovnako zodpovedne na svoj národ, na Cirkev v našom národe aj my? Nemáme skôr postoj: „Mňa to nezaujíma“? Nestaráme sa len o svoje súkromné veci? Nechápeme naše náboženstvo, naše kresťanstvo len ako osobitnú, súkromnú vec?

Myslieť a cítiť s Kristom

Byť kresťanom, to znamená patriť Kristovi, to znamená myslieť a cítiť vo svojom srdci spolu s Kristom. Znamená to myslieť so starostlivosťou, s pocitom zodpovednosti za bratov, za náš národ, za celú Cirkev, ba aj za celú ľudskú rodinu. Kresťan – to je ten, ktorý je Kristov, a už nemôže žiť súkromný život, už sa nemôže zatvoriť do svojho sveta a myslieť si: „Nech je na celom svete vojna, hlavná vec je, že moja dedina je v pokoji, nech sa deje, čo chce, to mi stačí; aby som sa zachránil, stačí plniť prikázania, ktoré ma zaväzujú.“

Najväčší hriech nás kresťanov, katolíkov, členov tajomného Kristovho Tela, členov spoločenstva Cirkvi je to, že každý z nás sa uzatvára do svojho malého sveta, vylučuje zo svojho vedomia veci spoločného dobra, svojich bratov, Cirkvi, národa a myslí si: „Nech sa o to snažia iní.“ Chýba nám postoj Nehemiáša. Tí, ktorí zostali, sa nachádzajú vo veľkej biede a hanbe; múr Jeruzalema je zbúraný a jeho brány spláľil oheň. Či to nie je o nás? O našej situácii? Či sa nenachádzame aj my vo veľkej biede? Či nebol múr Jeruzalema zbúraný? A brány spálené? Aká je naša situácia?

Naša situácia

Čoraz viac ľudí zabúda na svoj krst a vo svojom živote už nevyznáva Krista. V mnohých častiach našej krajiny kostoly pustnú. Sú regióny, v ktorých 60, 70, 80, 85 % ľudí, ktorí boli pokrstení a možno sa zdá, že sú katolími, je prakticky neveriacich, nepraktizujúcich, ich život sa protiví evanjeliu, evanjelovej hierarchii hodnôt. Môžeme povedať, že náš národ, o ktorom sa hovorí, že je veriaci, je skôr jedným z najviac alkoholických národov na svete. Denne je na našich uliciach a v našich domoch niekoľko

stotisíc opitých ľudí. Gubernátor Frank, ktorý kul plány, ako zničiť národ Poliakov, povedal kedysi v kruhu dôverných spolupracovníkov: „Ak dovedieme Poliakov k tomu, aby sa vypilo 4,5 litra alkoholu ročne v prepočítaní na jedného obyvateľa, tak za 25 rokov bude problém Poliakov vyriešený; poľský národ prestane existovať.“ Ak sa proti tomu nepostavíme, tak sa aj na nás splní to, čo predpovedal gubernátor Frank. Celý národ sa nájde na dne rozkladu zapríčineného alkoholizmom a celým rozsahom podobných skutočností.

Nachádzame sa vo veľkej biede a zahanbení; múr Jeruzalema je zbúraný. Múr svedomia, múr Božích prikázanií, múr etických noriem. Kde sú tie múry, ktoré kedysi mocne stáli na stráži ľudského života, na stráži hodnoty ľudskej osoby? Dnes tieto múry padli. Múr Jeruzalema je zbúraný. Božie prikazy sa stali terčom posmechu. Knihy, ktoré čítajú naše deti a mládež, sa vysmieávajú základným etickým normám, zvlášť v oblasti šiesteho prikázania. Kedysi to bolo tak, že takáto literatúra bola zakázaná a za jej šírenie boli ľudia trestaní väzením. Dnes sú trestaní tí, ktorí neplnia normy v predávaní takejto literatúry. To je reálna záplava, naplánované, naprogramované ničenie múrov Jeruzalema, to značí etických noriem, Božích prikázanií. Tu i tam sa dvíhajú zvyšky múrov. O to s väčšou záručnosťou sa útočí, aby padli.

Brány sú ohňom spálené. Kedysi bola každá rodina, každé rodinné ohnisko tou bránou, cez ktorú nemohli vojsť ničiace sily. Dnes každá rodina vlastní takú otvorenú bránu, ktorou je televízor, a všetky zlé vplyvy cez ňu pokojne vchádzajú. To čsetko vchádza do každej rodinnej pevnosti, do každého rodinného domu. Múr Jeruzalema je zbúraný, jeho brány sú ohňom spálené. Nachádzame sa vo veľkej hanbe, vo veľkej biede. To je pravda. A ako sa my staviame zoči-voči voči tejto pravde?

Náš postoj

Pozrime sa na Nehemiáša: „A hľa, keď som to počul, sadol som si, plakal a trápil som sa celými dňami. Postil som sa a modlil v prítomnosti Boha nebies.“ Či vieme tak myslieť, či sa cítime zodpovední za to všetko? Predsa je to naša vec, naša rodina, náš národ, naša Cirkev, mystické Kristovo Telo. Či si môžeme umyť ruky a povedať,

že to oni? Či nie sme podobní farizejom, ktorí z boka pozorujú, čo sa deje, a hovoria nenávisťné poznámky? V Cirkvi počujeme pastierske listy, kázne, počujeme hlasy, ktoré volajú na poplach. Či časom nereagujeme na ne podobne, ako ten farizej, ktorý stál v chráme pred oltárom a modlil sa: „Bože, ďakujem ti, že nie som ako ostatní ľudia, ako colníci, cudzoložníci, že nie som ako tie ženy, ktoré zabíjajú deti, ako ten pijan.“ A vychádzame z kostola povzbudení, že sme znova počuli o tých bezbožníkoch, ateistoch, o tých, ktorí ničia svoj národ, ale my nie, my sme nevinní, umývame si ruky. Či to môže byť takto, či si máme zachovať takýto postoj?

Čo robil Nehemiáš? Najprv sa začal modliť k Bohu: „Jahve, Bože nebies, veľký a strašný, ty dodržiavaš zmluvu. Nech je tvoje ucho pozorné, tvoje oči nech budú otvorené, aby si vypočul modlitby tvojho služobníka, ktoré ti prinášam teraz dňom a nocou za tvojich služobníkov, skladajúc vyznanie vo veci poklesku Izraelitov, ktoré sme proti tebe vykonal. Rovnako aj môj rod zhršil. Veľmi zle sme si počínali proti tebe, nezachovali sme prikázania ani zákony, ktoré si odovzdal svojmu služobníkovi Mojžišovi.“

Uznanie viny a zadost'učinenie

„Rovnako ja a môj ľud sme zhršili.“ Taká má byť naša reakcia. Solidárna. Sme jedným národom, jednu rodinou, preto musíme činiť pokánia za hriechy iných. Čím viac je niekto schopný pochopiť, čo je hriech, a viac stojí pri Bohu, tým viac sa cíti zodpovedný za hriechy bratov a cíti potrebu činiť pokánia za hriechy iných a svoje. To je prvá odpoveď: uznať vlastnú vinu, spoluvinu a spoluzodpovednosť.

Zhršil som myšlienkami, slovami, skutkami a zanedbaním dobrého. Kto z nás môže povedať, že nezhršil v tejto veci cez zanedbanie? Musíme sa postaviť pred Bohom s pocitom našej vlastnej viny, prijať pokánia za bratov, začať odprosovať Boha a prosiť ho ho o milosrdenstvo. V tomto zmysle musíme všetci prijať postoj Nehemiáša. Je pre nás vzorom. Niet inej cesty pre záchranu. Keby Boh našiel desať spravodlivých... No nenašiel ani len tých desať. Pred Bohom sme jedna rodina a jedni za druhých môžu konať zadost'učinenie. Zvlášť, ak sa spájame vo viere Kristovho zadost'učinenia ako členovia jeho mystického Tela.

Konkrétny plán

Na odpoveď Nehemiáša sa týmto nekončí. On sa rozhodol pre konkrétny plán činnosti. Rozhodol sa ísť tam, kde sú múry zbúrané, brány spálené, aby sa podujal na dielo obnovy, dielo znovuvybudovania. Najprv hľadal niekoho, kto by mu dal misiu, niekoho, kto by mu dal plnú moc, kto by mu dal splnomocňujúce listy. Vybral sa ku kráľovi a prosil ho, aby našiel v jeho očiach milosť: „Pošli mňa!“ My ako hnutie obnovy Svetlo-Život, my ktorí sme obdržali toľko darov a milostí, sa musíme cítiť zodpovední v modlitbe, v pokání, v zadost'učinení a aj v prijímaní iniciatív, diel obnovy. Chceli by sme vojsť k všetkým ľuďom s klopaním, volaním, aby Kristus vošiel do srdc tých, ktorí ho nepoznajú alebo na neho zabudli, a aby hlbšie vošiel do srdc tých, ktorí ho už prijali.

Po príprave skrze evanjelizáciu, skrze hlásanie viery v Krista sa chceme podujat' na dielo Kruciáty oslobodenia človeka zo závislosti: alkoholizmu, fajčenia iných, ktoré ponížujú dôstojnosť človeka a robia ho otrokom. Chceme mocou Ježiša Krista vyslobodzovať našich bratov z otroctva klamstva, zo sklamaní a najmä zo strachu, ktorý nedovoľuje ľuďom postupovať zhodne s povolaním Božieho dieťaťa. Tento strach nás najviac ponížuje, lebo koniec koncov práve tento strach nás činí otrokmi, a my sme predsa „obdržali ducha adoptívneho synovstva, nie preto aby sme sa báli, ale aby sme žili v slobode Božích synov a mohli volať: Abba, Otče...“ (Rim 8, 15)

Vybudovanie a vojna

Pred nami je krásny program, nádherný, spanilý, odvážny, veľký: program potrebný, program na mieru, na mieru ohrozenia nášho národa. Preto dúfame, že kniha Nehemiáša je a bude výzvou Boha nasmerovanou na nás práve v tomto okamihu, v tomto momente. Ako Nehemiáš vybuďoval múr Jeruzalema, kúsok za kúskom, meter za metrom, podľa dôkladného precízneho plánu, tak aj my chceme budovať cez evanjelizáciu, cez evanjelium, pretože evanjelium stavia. Izraeliti jednou rukou budovali a druhou držali meč, lebo museli bojovať s vrahmi. My tiež budujúc chceme súčasne bojovať s vrahmi. Nie s ľuďmi, ale s tým, čo ľudí zotročuje: s hriechom, so závislosťou – v oblasti

Formácia

alkoholu, v oblasti sexu, s tým všetkým, čo človeka robí otrokom zla, hriechu a nakoniec Zlého.

Na mieru predchodcov

V našich spoločstvách, v rodinách či my osobne – vezmime do rúk knihu proroka Nehemiáša a hľadáme v nej inšpiráciu k modlitbe a k činnosti. Nech Duch Svätý prehovori k nám skrze slová Písma svätého, skrze tieto dejiny sveta, aby sme podľa miery veľkých biblických postáv dokázali odpovedať Bohu našou vierou, dôverou, modlitbou, pocitom zodpovednosti, naším zaangažovaním. Kristus Pán, ktorý svojím zadosťučinením Bohu Otcovi objíma celý svet a v ňom zvlášť náš národ, našu Cirkev i všetkých, nech nám udelí svoju lásku, nech svoju lásku zapáli v našom srdci skrze svojho Ducha. „Srdce veľké nám daj!“ To je prosba nasmerovaná na Krista. Nech sa to veľké srdce, ktoré nám on dáva, objaví vo veľkom skutku, ktorý máme vykonať z lásky k Nemu. Kristovi, ktorý sa pýta: „Miluješ ma, miluješ ma viac ako títo ostatní?“ – teda si ochotný spolu so mnou, ako môj nástroj, pracovať mojou spasiteľnou starostlivosťou, ísť zachraňovať bratov, národ, zachraňovať tých, ktorí hynú – nech každý odpovie sám vo svojom srdci. A ak si ochotný, nech sa tá odpoveď prejaví v znamení, aby sa stala svedectvom a priťahovala druhých k podobnej odpovedi na Kristovu otázku.

Podľa homílie F. Blachnického vyhlásenej počas Hodiny zodpovednosti a misie na Deň spoločenstva 27. júla 1980 v Krosčienku spracoval o. Jozef Heske.

Svedectvo

Rozhovor so Štefanom z rožňavskej farnosti

Štefan, vy ste boli iniciátorom, aby vznikla komunita kruciáty v Rožňave. Prečo?

Asi z toho dôvodu, že ja sám som abstinujúci alkoholik, ktorý mal s alkoholom problémy dlhé roky. Ja nehovorím, že ten problém bol stále veľký. Požíval som alkoholické nápoje od roku

1997 a po určitom období sa to množilo a kopilo. Stal som sa závislým alkoholikom, čo som si len ťažko priznával. Došlo to až do takého štádia, že som prišiel o zamestnanie a nedokončil som vysokú školu. Prišiel som aj o dobré meno a v roku 2009 som už bol na dne, takže som potreboval odbornú pomoc. Aj vďaka môjmu krstnému synovi Marekovi som sa dostal do Levoče na psychotherapeutické oddelenie, kde som bol hospitalizovaný. Tam som sa stretol s pátrom Romanom, moderátorom Kruciáty oslobodenia človeka na Slovensku.

Myšiienka kruciáty ma oslovila. Nielen ja, ale aj mnoho iných ľudí má podobné problémy. Po hospitalizácii som navrhol pánovi dekanovi, či by sme nezaložili kruciátu aj u nás v Rožňave. To, že je človek hospitalizovaný v rôznych zariadeniach, kde sa vykonáva liečba alkoholizmu, ešte neznamená, že má vyhraté. Boj sa začína vtedy, keď príde domov, do svojho prostredia. Vtedy je dobré, keď takéto spoločenstvá existujú a pomáhajú.

Rožňavská kruciáta je stále ešte vo fáze zrode. Splnila však už vaše predstavy? Prejavili aj ďalší ľudia záujem o spoločenstvo?

Moje predstavy to naplnilo. Ja som si myslel, že na prvom stretnutí budeme asi traja ľudia – ja, ten môj krstný syn Marek a pán dekan. Bolo nás tam deväť. A tiež náš pán riaditeľ diecéznej charity Jozef Kováč, čo bolo pre nás veľkým povzbudením. Na druhom stretnutí sme boli jedenásti. Páči sa mi, že neprídu len ľudia, ktorí sú závislí. Sú tam spoluzavislí, ktorí s tým majú problémy v rodine. Dostali sme ponuku z klubu anonymných alkoholikov v Rožňave od zdravotnej sestry, ktorá to vedie, že by rada prišla medzi nás. Ona by zdieľala naše problémy po tej odbornej stránke. A z klubu by niektorého abstinujúceho závislého zavolala a povedala nejaké skúsenosti. Som rád, že máme kontakt na tento klub. Na to, že tých stretnutí bolo niekoľko, je to dobré. Ono sa to utrasie, Boží Duch vanie, takže sa modlíme, aby to bolo lepšie.

Na vaše stretnutie prišiel aj pán riaditeľ charity. Spolupracuje s charitou v tejto vašej aktivite?

Svedectvá a správy

Bohu vďaka, ja osobne pracujem na Diecéznej charite v Rožňave. Chodievajú k nám bezdomovci, ktorí sú alkoholici. Svoj problém riešia alkoholom. Jedného sme dostali na psychiatrické oddelenie na preliečenie. Ale oni sú problematickí, lebo po liečení sa vracajú do toho istého prostredia, nemajú kde spať, je im zima, a tak rýchlo doxhádzajú k recidíve – znovu vypukne závislosť na alkohole. Charita sa o to zaujíma, a preto chodí riaditeľ do kruciáty, aby sme si navzájom vymieňali skúsenosti a riešili problémy. A ešte čosi na záver tohto nášho krátkeho rozhovoru. Čítal som veľmi krásnu myšlienku v časopise Cesta, ktorý vychádza pre ľudí bez domova a pre závislých: „Alkohol bol tekutý diabol vo mne a ďakujem Pánu Ježišovi, že ho zo mňa vyhnal a že môžem i naďalej žiť plnohodnotný život v slobode a pravde. Bohu vďaka!“

Prevzaté z rádia Lumen, upravené

Správa kruciáty

Duchovné cvičenia KOČ

Nech je zvelebený Pán a jeho sväté meno!
Na povzbudenie všetkým...

Cez víkend od 6. do 8. mája 2011 sa v pastoračnom centre palotínov pri kostole Božieho Milosrdenstva v Smižanoch uskutočnili duchovné cvičenia členov, kandidátov, ale i sympatizantov hnutia Kruciáta oslobodenia človeka.

Téma duchovných cvičení bola zameraná na duchovnosť KOČ vo svetle blahoslaveného Jána Pavla II. a Božieho služobníka otca Franciszka Blachnického. Devätnásť účastníkov – desať mužov a deväť žien – malo možnosť načrieť do prameňov poznania, z ktorých povstalo dielo kruciáty od začiatku pontifikátu blahoslaveného Jána Pavla II.

Určite to nebola náhoda, že práve na tomto mieste mnohí z účastníkov týchto duchovných cvičení týždňom predtým slávil jeho blahorečenie. Hneď prvá katechéza nás vyviedla z reality vyprahnutých pútnikov do oázy ponúkajúcej nový pohľad na plnohodnotný kresťanský život cez osobné svedectvá apoštolov oslobodenia človeka, akými boli a sú blahoslavený Ján Pavol II. a Boží sluha Franciszek Blachnicki. Každá

ďalšia katechéza tento prameň viac odkrývala a dopĺňala do oživujúcej rieky. Ich hodnovernosť spočívala aj v tom, že hlboká náuka dôležitých dokumentov Jána Pavla II. bola doplnená živým svedectvom jeho života a tiež životnými skúsenosťami pokoncilovej pastorácie otca F. Blachnického. Bola tiež konfrontovaná osobným delením sa v skúsenostiach nášho osobného života, s ktorými sme sa zdieľali v skupinách špecifických tým, že zdieľali osobitne mužské a ženské prežívanie.

Ťažko je v krátkom znení obsiahnuť bohatstvo zdieľaného poznania, no zhrnúť by sa to dalo asi takto: ostáva nám znieť výzva Jána Pavla II.: „Nebyť ľahostajní voči tomu, čo ohrozuje človeka.“ A vidieť, že: „dnešného človeka ohrozuje výsledok jeho práce“. K rozoznaniu tejto situácie je naozaj životne dôležité odísť od všetkého, čo nám ho zatemňuje, a očistiť ho v prameňoch živej vody prúdiacej priamo z Božského Srdca nášho Pána Ježiša Krista otvoreného pre nás v Eucharistii, kde sa ho môžeme osobne dotýkať srdcom očisteným sviatosťou zmiernenia, posilnení a povzbudení jeho slovom sa mu s dôverou zveriť a všetko stavať na lásku, ktorá všetko chápe, všetko znáša a vo všetkom dúfa.

Margita Bodnovičová, členka KOČ

Správa Cirkvi

Relikvia krvi blahoslaveného Jána Pavla II. na Spiši

V sobotu 4. júna 2011 bola pri svätej omši pri príležitosti slávania životného jubilea spišského diecézneho biskupa Mons. Františka Tondru slávnostne predstavená relikvia krvi blahoslaveného pápeža Jána Pavla II.

Pre Katedrálu sv. Martina v Spišskej Kapitule ju daroval krakovský arcibiskup kardinál Stanisław Dziwisz. Relikvia je uložená v kaplnke Zápoľských na mieste, kde sa Ján Pavol II. modlil pred bohostánkom 3. júla 1995 počas svojej druhej oficiálnej návštevy Slovenska.

Veriaci tak dostali možnosť prísť a uctiť si tohto veľkého pápeža slovanského pôvodu už aj na Spiši.

TK KBS

Litánie k blahoslavenému Jánovi Pavlovi II.

Pane, zmiluj sa. Pane, zmiluj sa.
Krisťe, zmiluj sa. Krisťe, zmiluj sa.
Pane, zmiluj sa. Pane, zmiluj sa.
Otec na nebesiach, Bože, zmiluj sa nad nami.
Syn, Vykupiteľ sveta, Bože, zmiluj sa nad nami.
Duch Svätý Bože, zmiluj sa nad nami.
Svätá Trojica, jeden Boh, zmiluj sa nad nami.
Svätá Mária, oroduj za nás.
Blahoslavený Ján Pavol II., oroduj za nás.
Ponorený v Otcovi bohatom na milosrdenstvo...
Zjednotený s Kristom, Vykupiteľom človeka...
Naplnený Duchom Svätým, Pánom a Oživiteľom...
Úplne oddaný Márii...
Priateľ svätých a blahoslavených...
Nástupca svätého Petra a sluha sluhov Božích...
Strážca Cirkvi učiaci pravdy viery...
Otec Koncilu a vykonávateľ jeho odkazu...
Upevňovateľ jednoty kresťanov a celej ľudskej rodiny...
Horlivý čiteľ Eucharistie...
Neúnavný pútnik tejto zeme...
Misionár všetkých národov...
Svedok viery, nádeje a lásky...
Vytrvalý účastník Kristovho utrpenia...
Apoštol zmierenia a pokoja...
Podporovateľ civilizácie lásky...
Hlásateľ novej evanjelizácie...
Majster vyzývajúci zatiahnuť na hlbinu...
Učiteľ ukazujúci svätosť ako rozmer života...
Pápež Božieho milosrdenstva...
Veľkňaz zhromažďujúci Cirkev na prinášanie obetí...
Pastier sprevádzajúci ovečky do neba...
Brat a majster kňazov...
Otec zasvätených osôb...
Ochranca kresťanských rodín...
Posilnenie manželov...

Ochranca nenarodených...
Opatrovník detí, sirôt a opustených...
Priateľ a vychovávateľ mládeže...
Dobry Samaritán trpiacich...
Podpora pre ľudí starších a osamelých...
Hlásateľ pravdy o ľudskej dôstojnosti...
Muž modlitby ponorený v Bohu...
Milovník liturgie slúžiaci svätú omšu na oltároch sveta...
Stelesnenie pracovitosti...
Zamilovaný do Kristovho kríža...
Príkladne realizujúci povolanie...
Vytrvalý v utrpení...
Vzor života a zomierania pre Pána...
Napomínajúci hriešnikov...
Ukazujúci cestu zbludilým...
Odpúšťajúci tým, ktorí spôsobili krivdov...
Rešpektujúci protivníkov i prenasledovateľov...
Hovorca i obhajca prenasledovaných...
Pomocník nezamestnaných...
Starostlivý o osoby bez prístrešia...
Navštevujúci väzňov...
Posilňujúci slabých...
Učiaci všetkých solidarite...
Baránok Boží, ty snímaš hriechy sveta, zľutuj sa nad nami, Pane. Baránok Boží ty snímaš hriechy sveta, vyslyš nás, Pane. Baránok Boží, ty snímaš hriechy sveta, zmiluj sa nad nami.
K. Oroduj za nás, blahoslavený Ján Pavol. **L.** Aby sme životom i slovom ohlasovali svetu Krista, Vykupiteľa človeka. **Modlime sa.** Milosrdný Bože, prijmi naše poďakovanie za dar apoštolského života a poslania blahoslaveného Jána Pavla II. a na jeho príhovor pomôž nám rásť v láske k tebe a odvážne hlásať Kristovu lásku všetkým ľuďom. Skrze Krista nášho Pána. Amen.
www.kruciata.sk

Púť slovenskej KOČ do Krościenka

Dňa 1. septembra 2011 sa v poľskom Krościenku uskutoční púť slovenskej KOČ k hrobu otca Františka Blachnického, zakladateľa kruciáty. Na toto podujatie sú pozvaní aj všetci oázisti.

Stretnutie sa začne o 9,00 hod. v dolnom kostole pri hrobe zakladateľa a záver vyvrcholí svätou omšou okolo 16,00 hod. Bude to čas na spoločnú modlitbu a oslavu Boha aj za bl. pápeža Jána Pavla II., ktorý inicioval založenie kruciáty a bol duchovným patrónom Oázy. Súčasťou programu bude aj hlavná prednáška – katechéza na tému: Počúvať Pána v Cirkvi. rednášateľom bude evanjelizačne založený otec Maciej, ktorý je poľským moderátorom KOČ a moderátorom centra Hnutia Svetlo-Zivot v Krościenku. Krościenko je žriedlo, z ktorého „vyteká“ prúd

novej kultúry, ktorej súčasťou je dielo KOČ. Tí, ktorí prídu na toto miesto prvý raz, tak budú mať možnosť exkurzie v areáli centra.

Počas voľna bude príležitosť zakúpiť si rôzne formačné a propagačné materiály v predajni Diakonia Slova. Vo večeradle bl. Jána Pavla II. budeme mať účasť na Krížovej ceste KOČ so svedectvami. Nápoje a strava budú len z vlastných zásob, k dispozícii pravdepodobne bude uvarený čaj. V meste sú však možnosti na zakúpenie stravy a nápojov. Na webovej stránke www.kruciata.sk a www.hsz.sk budú neskôr uverejnené podrobné informácie ohľadom púte. Veľmi sa tešíme na stretnutie s vami!

Kontakt: p. Emil Slobodník, číslo na mobil: 0908 559 626. Bližšie informácie získate na spomínanej stránke kruciáty.

o. Jozef Heske

Prihláška do kruciáty

Chcem odpovedať na výzvu Svätého Otca Jána Pavla II., aby sme sa postavili proti všetkému, čo ničí dôstojnosť človeka.

Chcem šíriť Novú kultúru, preto sa na dobu jedného roka prihlasujem za:

kandidáta* člena*

Kruciáty oslobodenia človeka (KOČ).

Slobodne sa zaväzujem, že budem zachovávať abstinenciu od všetkých alkoholických nápojov, nebudem ich kupovať ani ponúkať a podľa možnosti sa budem snažiť mať účasť na podujatiach, ktoré pripravuje najbližšie spoločenstvo KOČ.

Meno a priezvisko:

Dátum narodenia:

Adresa:

Telefón/mobil:

E-mail:

Podpis:

V

dňa

* Ak si sa rozhodol(-a), zakrúžkuj, vyplň, vystrihni a pošli na adresu KOČ alebo odovzdaj najbližšiemu spoločenstvu KOČ.

ECHO Kruciáty oslobodenia človeka

Informačný list

pre vnútornú potrebu KOČ

Vychádza šesťkrát do roka
vďaka štedrosti p. Ing. Rudolfa Češka.

Redakcia: o. ThDr. Jozef Heske, PhD.,
RNDr. Štefan Paločko,
Ing. Martina Tomečková

Kontakt: Kruciáta oslobodenia človeka
Košícká 2, 054 01 Levoča
0905 709 324, 0907 977 645
www.kruciata.sk, echo@kruciata.sk

Modlitba kruciáty

Nepoškrvená, Matka Cirkvi! Hľadáme na teba ako na vzor človeka, ktorý je v celosti vykúpený a oslobodený, a preto bezhranične oddaný Kristovi v láske a v Duchu Svätom.

Uvedomujeme si mnohorakú neslobodu, ktorou sú spútané naše srdcia. Túžime sa v plnosti oslobodiť a podať ruku našim bratom, ktorí očakávajú prebudenie slobody Božích synov vo svojom vnútri. Prichádzame preto k tebe a oddávame sa ti, aby sme spolu s tebou plnšie realizovali svoju slobodu v oddaní sa Kristovi a skrze neho Otcovi, a to mocou toho istého Ducha, ktorý v tebe konal bez prekážok.

Do tvojich rúk skladáme sľub abstinencie od alkoholu a úplnej nezávislosti od neho, aby sme mohli svojou slobodou obohacovať tých našich bratov, ktorí sa už nemôžu oslobodiť vlastnými silami. Túžime týmto skutkom lásky podať ruku a slúžiť našim bližným tak ako Kristus, ktorý sa sám z lásky k nám ponížil a stal sa služobníkom všetkých.

Oddávame ti celé dielo Kruciáty oslobodenia človeka, aby bolo tvojím dielom a nástrojom v tvojich rukách na vyslobodenie národa.

Chceme sa spolu s tebou a s pápežom Jánom Pavlom II., ktorý ti bol úplne oddaný, postaviť pod Kristov kríž a zjednotiť sa s ním v obetavej láske, ktorá môže oslobodiť a zachrániť tých, ktorí sa stali neslobodnými, pretože stratili schopnosť milovať, čiže vlastniť seba pre darovanie sa druhým.

Svätý Stanislav, biskup a mučeník, patrón Kruciáty oslobodenia človeka, vzbud' v nás odvahu vydávať svedectvo a silu stáť tvárou v tvár ťažkostiam a prenasledovaniu, aby sme bez strachu pracovali nad obnovou morálneho poriadku v našej vlasti. Svätý Maximilián Kolbe, nauč' nás milovať bratov i za cenu vlastnej obety.

Amen.